

Tudósítás a szegedi tanács üléséről

(Folytatás az 1. oldalról.)
táknak ki. Az első, a jelenleg rendelkezésre álló anyagi lehetőségek alapján készült, ez 5741 otthon felhúzásával

számol, míg a másik változat a pótlólagos juttatások alapján 7500 lakás megépítését feltételezi. A lakásépítés, a középiskolai telepítés mellett har-

madik kiemelt fejlesztési feladat a lakóterületi gondok enyhítése, ami tartalmazza a peremkerületek és a Belváros közötti ellátási különbségek csökkentését.

Vélemények, javaslatok

A városi tanács VII. ötéves tervének előterjesztését igen nagy érdeklődés előzte meg, és e téma fontosságát bizonyítja az a vita is, ami a tanácsülésen kialakult. Először **Király Dezso** kért szót. Rámutatott arra, hogy a külterületek ellátása elmarad a Belvárosétól, és a helybeliek saját zsebükből milyen sok pénzt áldoznak a csatorna, víz- és gázvezeték építésére. Ságvártelep és Hattyastelep példáját és gondjait említette ebben az összefüggésben. Az önérték építkezés terhe igen magasak, a hozzájárulás mértékét már a lakók nem tudják emelni. Kérte a tanácsot, hogy az önérték építkezéshez nagyobb anyagi támogatást nyújtson. **Benedek Tibor** kiemelte, hogy a terv rugalmas, alkalmazkodik a megváltozott gazdasági feltételekhez, és jó stratégiát biztosít a következő öt évtizedre. Felhívta a figyelmet a szolgáltatás színvonalának megőrzésére, ami szintén meghatározza a szegediek közérzetét. Nagyon fontos a környezetvédelem is, E téma is egyre nagyobb teret kapjon szűkebb pátriánkban. **Vámosiné Karsai Éva** a számvizsgáló bizottság véleményét tolmácsolta. A helyi tanácsok gazdasági lehetőségei korlátozottak, a pénzforgás elsősorban a meglévő intézmények zavartalan üzemeltetését garantálják. Egyértelmű a fejlesztési programmal, amelynek sorrendjében a lakás-, tanteremépítés és a területek közötti különbségek felszámolása szerepel. **Takács Máté** az ötéves terv társadalmi vitáiról beszélt. Javasolta, újítani kellene a tervezési módszert, mert a lakosságnak és a különböző társadalmi szervezeteknek már csak akkor volt módja véleményét nyilvánítani, amikor a koncepció elkészült. Ne féljünk attól a jövőben, hogy nem végleges tervet bocsátunk vitára. Felszólalásában foglalkozott a lakásépítéssel, ismertette azt a jelenséget, a lakáshiányt újratermeli, ha az emberek nem a megfelelő otthonba költöznek. Ha a tanács, a lakásépítési javaslat második változatát meg tudja valósítani, ha elkészülhet a 7 ezer 500 új otthon, akkor a „plusz lakásokat” oda telepítsék, ahol a terület közművesített. Jobban lehetne számolni a Nagykörúton belüli területtel, ahol sok a földszintes családi ház. Nagy része állami tulajdonban, felújításuk nem gazdaságos, és helyükre 8-16 lakásos társasházakat lehetne felhúzni. Végül a telekbiztosítás garanciáiról beszélt, ami egyik feltétele a terv teljesítésének.

az oktatásügyre fordítható pénzek és a demográfiai hullám között kereset összefüggést felfedezésében. Elmondta, megfelelő az iskolafejlesztés terve, és az alma materek akkor sem lesznek kihasználatlanok, ha a demográfiai hullám „levonul”. Remélhetőleg, úgy építik az új iskolákat, hogy több célú művelődésre alkalmasak lesznek. Javasolta: Felsővárosban, a Felső Tisza part új házaik között új óvodát építsenek. **Hörömpő József** a városfejlesztési és műszaki bizottság véleményét ismertette, amely szerint a megfogalmazott céloknál többre nincs pénzügyi fedezet. Néhány régi gondra hívta fel a figyelmet: a Marx tér zsúfoltságára és a csatornaépítés hiányára. Felszólalásában szorgalmazta a tervek készítését megelőző társadalmi viták kiterjesztését. Végül javasolta, a peremkerületekben levő művelődési házak korszerűsítését.

Papdi József, a megyei tanács elnöke rámutatott arra, nagy felelősséget igényel a döntés, és a megye fejlődése szempontjából sem közbömbös, hogy a szegedi tanács milyen határozatokat hoz, azok miképp valósulnak meg. Az előterjesztés tükrözi azokat a gondokat, feszültségeket, amelyek nép-gazdaságunkat jellemzik. A város öt éves terve a pártkongresszus, valamint a megyei és a városi párttervezetlet határozatait is magába foglalja. A megyei tanács elnöke felszólalásában hangsúlyozta, a VI. ötéves terv programjának végrehajtása sikeres volt, és az eredményekre az elkövetkezendő öt évben támaszkodni lehet. Kiemelte: az ellátás színvonalára emelkedett, Szeged sok új létesítménnyel gazdagodott, és a lakásépítés minősége is előnyösen változott. A meglévő intézmények, lehetőségek komfortérzetet biztosító hatását érzi a lakosság. A tanácsok gazdasági önállósága és mozgásteret növekedett. Ez is garancia arra, hogy a szakigazgatás munkájának színvonalára emelkedhet. A megyei tanács is azt szeretné, ha Szegeden felépülhetne a 7 ezer 500 lakás. Azonban a pénzügyi támogatás mellett ehhez az is szükséges, hogy jobb legyen a telekkínálat. Az előző terv egyik adóssága abban is megmutatkozik, hogy nem biztosított a város elegendő portát a magánépítőknek. Felhívta a figyelmet a városkörnyéki építési lehetőségekre, hiszen világszerte jelenség, az agglomeráció urbanizációs szerepe növekszik. Megemlítette, az építésigazgatás egyelőre még nehezen birkózik meg a magánlakásépítés gondjaival. Gyakori a visszaélés a házilagos kivitelezésnél, ezen a helyzeten is mielőbb változtatni kell. Végül megígérte, hogy a megyei tanács minden segítséget megad a tervcélok megvalósításához.

Farkas Katalin az emberi tényezők szerepéről beszélt. A képességeknél forintban ki nem fejezhető tartalékok szunnyadnak. A

munkafegyelem növelésével a tudás és a hozzáértés hangsúlyozásával a városépítésben rejülő lehetőséget még tovább lehet kiaknázni. **Horváth András** a szakmai bizottság titkára, egyebek között a munkaerőhelyzettel foglalkozott. **Hofgesang Péter** a foghíjak beépítését sürgette és a lakóterületi klubok működéséhez segítséget kért. Javasolta, már a tervezés időszakában gondoljanak az építések arra, legalább 300 lakosra jusson egy közösségi hely, ahol klubot lehet kialakítani. Beszélt a felújításokról és az iskolaépítési lehetőségeiről. **Volenszki Imréné** Alsóváros csatornahiánya miatt kért szót. Ez a terület előbb-utóbb elmocsarasodik, ha nem rendezik megnyugtató módon a közművesítést. A helyi lakosság eddig is sokat költött utépítésre, gázvezeték-fektetésre, de az áldozatvállalás felső határához értek. Alsóvárosban főgyűjtőcsatorna építése csak központi pénzből lehetséges, és kérte, a tanács a támogatást ne az önérték tegye függővé. **Bácskai László** Móraváros csatornahiányára hívta fel a figyelmet, és tanácsostársához hasonló szelvényben beszélt. Azon a vidéken társulatot szerveznek, és az idén megkezdődhet az építés, ha az anyagi fedezet biztosított. **Bartha István** az önérték közműfejlesztés lehetőségeit elemezte, és kérte, a peremkerületek között megfelelő arányban határozzák meg a központi támogatást. **Oláh Miklós**, a szegedi pártbizottság titkára a város VII. ötéves tervét dicsérte, aminek készítésénél figyelembe vették a lakossági véleményeket. Találkozókon a jelölőgyűléseken elhangzott javaslatokat. Ő is foglalkozott azokkal a tartalmakkal, amelyek az emberek magatartásában rejlenek. **Szöcs Lajos** és **Takács Szilveszterné** a peremkerületek csatornaépítése érdekében kért szót.

A felvetésekre **Papp Gyula** válaszolt, hangsúlyozta, hogy a tanácsnak egyik fontos feladata az érdekek egyeztetése.

H. M.

Ásotthalom, Balástya

Tanácsülések

Ásotthalom tanácsa tegnap, csütörtökön tartott ülést. Ezen, többek között, a VII. ötéves községfejlesztési tervet fogadták el. A tanács 1990-ig 122,5 millió forinttal rendelkezik, amelyből 14 millió 500 ezret fordíthat fejlesztésre. A többi az intézmények fenntartására szükséges. Elkészült már a tornaterem tanulmányterve, óvodát adnak át még az idén. Korszerűsítik a víz-hálózatot, utat és járdát építenek, bővítik a külterületi elektromos hálózatot

Korszerűbb módszerekkel

A hazai húsipar feladatai

A húsipar gazdasági és társadalompolitikai szempontból egyaránt kiemelkedő szerepet tölt be népgazdaságunkban. Az Állatforgalmi és Húsipari Tröszt keretében működő vállalatok állítják elő az élelmiszeripari termelés egyharmadát, mintegy 50 milliárd forint értékben, több mint 18 milliárd forint értékű eszközzel és csaknem 37 ezer ember foglalkoztatásával. A húsipar termelésének 60 százaléka szolgálja a belföldi igények kielégítését. Az állati termékek kivitele az ország nem rubel-csalomolási exportjának csaknem 10 százalékát teszi ki.

A húsiparral szemben támasztott hosszú távú követelmény, hogy a lakosságot növekvő mennyiségben lássa el minél jobb minőségű és bővebb választékú termékekkel, megtermelje a népgazdasági tervben előírt exporthoz szükséges árualapot, és biztonságosan teljesítse államközi kötelezettségeit.

Az elmúlt években a húsipar jövedelmezősége, a nemzeti jövedelemhez való hozzájárulása és költségvetési befizetéseinek támogatásainak egyenlege folyamatosan és nagymértékben romlott. A termelés ráfordításai — külső és belső okok folytán — számottevően növekedtek. A nem rubel elszámolású kiviteli árak mintegy 40 százalékkal csökkentek, és időközben kényszerű piacváltásokat is végre kellett hajtani. Ennek technikai és pénzügyi feltételeit mind ez ideig csak részben sikerült megteremteni. 1984—1985-ben csak jelentős összegű központi segítséggel lehetett a hús-

ipari vállalatok gazdálkodásának egyensúlyát fenntartani.

A kormányzati szervek az elmúlt években több alkalommal is foglalkoztak a húsipar helyzetével, és több irányú intézkedést tettek a gazdálkodás feltételeinek javítása végett. Az Állami Tervbizottságnak az elmúlt év novemberében hozott határozata alapján gondos előkészítő munka folyt, amelyben külföldi szervezőintézetek és szakértők is részt vettek.

Az Állami Tervbizottság mostani határozatában feladatokat jelölt ki és pénzügyi intézkedéseket tett a húsipar gazdálkodásának javítására, versenyképességének növelésére. A határozat lényege, hogy a vállalatok egyfelől költség-racionalizálási programokat dolgozzanak ki és hajtsanak végre, másfelől az előirányzott műszaki fejlesztések megvalósításával, az alapanyagok és a termékek minőségének további javításával korszerűsítsék a termelési folyamatot. A húsipari szakágazat vállalatának nagyobb gazdasági önállósága érdekében kezdeményezni kell a korszerűbb szervezeti megoldásokat. Szorosabbra kell fűzni az alapanyagtermeléssel, a feldolgozással és értékesítéssel foglalkozó gazdálkodó szervezetek kapcsolatait, kiemelt figyelmet fordítva az anyagi érdekeltségen alapuló társulási lehetőségek kihasználására.

Ennek során továbbra is gondoskodni kell a húsipari vállalatok tevékenységének megfelelő koordinációjáról, beleértve főváros zavarta-

lan húsellátását, valamint a népgazdasági tervben előirányzott kiviteli feladatok teljesítését.

Az önállóvá váló húsipari vállalatoknak — az 1986-ban megkezdett hatékonyságjavító munka folytatásaként, az új gazdálkodási, környezeti feltételek ismeretében — meg kell határozniuk a veszteségforrások megszüntetésének konkrét feladatait, különös tekintettel a költségek és ezen belül a szállítási ráfordítások és a rezsiköltségek csökkentésére.

Az Állami Tervbizottság szükségesnek tartja, hogy az ésszerűsítésekhez kapcsolódó szerkezetátalakítási elgondolások a belföldi és az exportigényekből induljanak ki. E programok törekedjenek arra, hogy a vágóvonalak szelektív korszerűsítése révén gyarapodjon az exportkövetelményeket kielégítő üzemek száma. A termékek feldolgozási fokának növelése érdekében bővüljenek a bontó-, csontozó-, daraboló-, szeleltelő- és csomagolókapacitások. Az új technológiák alkalmazása révén a hűtés és hűtőtárolás modernizálásával mérséklődjenek a gyártási veszteségek, s a műszerezettség növelésével gazdaságosabban hasznosuljon a rendelkezésre álló árualap.

Az intézkedések terjedjenek ki a húsipar ügynevezett szűk keresztmetszeteit feloldó korszerűsítésekre, rekonstrukciókra, s arra, hogy a vágóállat-termelés és feldolgozás területi összhangja fokozatosan javuljon. A minőségi igényeknek és a gazdaságossági követelményeknek megfelelően növekedjen a hústermelésben a színhúsarány.

Vissza is nézzünk!

Tanácskozás az őszibarackról

Amióta gyümölcsöt termel az ember, illetve amióta védeni kényszerül a termést, nyert ügye van mindig, aki új vegyszert vagy új módszert ajánl. Ha azt mondáná valaki, rügyfakadás előtt a betonozlopot is be kell permetezni, száz közül kilencven biztosan megtenné. Sorozatban rendezik évek óta a vegyszert kínáló és módszert terjesztő tanácskozásokat, hogy minél többen részesüljenek előnyeikben. Idővel aztán kiderül, amit jónak hittek, nem is annyira jó.

Tegnap délelőtt Szatymazon, az őszibarack hazájában rendezték tanácskozásukat a vegyi művek és növényvédő állomások szakemberei a termelőkkel. A Finn—Magyar Barátság Termelőszövetkezet adta a helyet is hozzá, és néhány kísérletnek a bemutatására is

ő vállalkozott. Papp Elemér szövetkezeti elnök, Tóth Bertalan minisztériumi főmunkatárs, Wohl László kutatómérnök, Papp Zoltán, az agrókémiai szövetkezet munkatársa és Mándoki András laboratóriumi vezető mondta el, miben vittek előbbre a kísérletek, illetve, miben látszik egyre jobban, hogy érdemes visszatérnünk a réztartalmú vegyszerekhez.

A megnyitó a szatymazi szövetkezet többoldalú gondjait elemezte. Kevés terem évek óta — leginkább a fagyok miatt — kevés a munkaerő, ennél fogva sok olyasmit csinálnak, amit tanítani lehetne, hogy úgy nem szabad — például télen metszések —, folyamatosan csökken a termőterület, de még mindig egyik legjövődélmezőbb ágazat őszibarackot termelni. Az előadók gondolatiból is idézzük néhányat! Kezdünk rájönni, hogy a kertészet nem nagyüzemesíthető, mert benne minden növény egyed, és ebből magasan kiemelkedik a csonthejas gyümölcsök köre. Nagyon akarnánk, hogy menjen, de a növény nem nagyon akarja. A nagyüzem nem adott többet a fának, inkább vett el tőle. A régi, jól bevált fajták helyett újakat hoztunk, a modern fajtaváltás jegyében, pedig azok jól tűrték a szélsőséges homoki időjárást. Elfeledkeztünk a régi védekezésről is, a pofonegyszerű helyett bonyolultat használtunk. Kezdünk visszatérni a réztartalmú vegyszerekre, ráadásul ősszel is permetezzük velük, és azt tapasztaljuk, még mindig jobbak, mint sok új társuk. Fokozatosan emelkedik az ágel-

halásos, a vírusfertőzéses megbetegedések száma. Kezdünk rájönni, hogy a tápanyagellátás és az ágelhalás között szoros a kapcsolat. Lehorodtuk a termőteret, hogy nagy tábláink legyenek, pedig a régi, és a „javított” talaj messze nem ugyanaz. Az új metszéseknél nagyobb sebeket ejtünk, de sebkezelésre nincsen időnk, és a zöldmetszéssel sehogyan nem sikerül zöld ágra vergődnünk. Mi azt tartjuk jónak, ha egyetlen szál gaz sincsen a gyümölcsösünkben, külföldön viszont azt látjuk, a gyomtakaró olyan környezetet képes teremteni, amelyben a fa is jobban érzi magát. A lemosó-permetezés, lehetőleg rézzel, és lehetőleg ősszel is, egész sor rejtélyes betegségek képes útját állni.

Elhangzott az is, hogy az őszibarack többségét már most is a kisüzemek, a házikertek és a nagyüzem-pártfogása alatt egyénileg gondozott területek adják, de a tanácskozással közöljük alig hívtak valakit. Igaz, a szellemi hajszalcsövesség törvényei szerint eljut a kisüzembe is az új tudomány, de kevés csak. Nem beszélve arról a hátrányról, amit a valóban termelő és mindig kísérletezőtől kiszagdaságok távolléte, tapasztalatainak közléte, esetleg a kísérletekbe való bekapcsolása jelenthetne.

Az előadások után nyíltszíni bemutatók következtek. Nagy érdeklődés kísérte a vegyszerezésen kezelt, és nem metszett fák viselkedését. Gazdasági haszna óriási lenne, ha a kísérletek mindenütt használható eredményeket hoznának.